

at faae fuldkommen Ret ligeoverfor Fabrikanten. Naar det derfor maatte anerkjendes, at Maskinen var hensigtsmaessig og god, saa tror jeg ogsaa, det var rigtigt at tage imod den uagtet dens Overvægt. Beregningen gik ud paa, at denne forøgede Vægt vilde medføre, at Skibet kom til at ligge omtrent $1\frac{1}{2}$ dybere i Vandet, og den Kommission, som var nedsat, udtalte, som det er fremhævet med fede Typer her i Udvalgets Betænkning, at dette ikke vilde have nogen kjendelig Indflydelse paa Hastigheden eller paa Skibets søgaaende Egenstaber. Naar dette er udtalt af en Kommission, som bestaar af saa sagkyndige Mænd som denne, er jeg overbevist om, at det forholder sig rigtigt. Men naar det ærede Udvalg strax derefter tilføier: „Sa, Kommissionen tilføiede endog, at de forøgede Maskindimensioner have været til Fordel for Skibet“, og saa Udvalget og navnlig den ærede Ordfører synes at ville gjøre gjældende, at Kommissionen altsaa mener, at den Omstændighed, at Skibet er kommet til at ligge $1\frac{1}{2}$ Tomme dybere i Vandet ved Maskinens forøgede Vægt, har forøget Skibets Dygtighed, saa tror jeg rigtignok, at Udvalget gjør Kommissionen i høj Grad uret, og der kan jeg henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Svensson). Skibet er kommet til at ligge $1\frac{1}{2}$ Tomme dybere ved den forøgede Maskinvægt, men Skibet har faaet en meget stærkere og kraftigere Maskine, end det vilde have faaet, i Fald denne skulde have veiet 265 Tons.

Der staar nu tilbage for mig med nogle faa Ord at omtale de Udtalelser, der findes i Statsrevisionens Betænkning og Udvalgets Betænkning om Drækkonerten Nr. 55, St. Thomas. Den omtales i Statsrevisionens Betænkning Pag. 218 og 219; der er der givet Oplysning om de Forandringer der ere foretagne ved dette Skib, medens det stod under Bygning. Den første Forandring, der blev gjort ved dette Skib, var, at det faste Opstaaende blev gjort $2\frac{1}{4}$ Fod lavere end oprindelig bestemt. Der var flere Omstændigheder, som gjorde, at man ved Bygningen af Skibet, havde Opmærksomheden henvendt paa dette Opstaaende, og man var allerede tidligere

kommet til det Resultat, at det vilde være hensigtsmaessigt at gjøre det noget lavere, men man havde troet, at det i saa Fald vilde være vanskeligt at faae det Opstaaende tilstrækkelig affrivet og stærkt. Imidlertid viste det sig, at det lod sig udføre. Derfor sønkedes Skandækket saameget, som der er opgivet i Ministeriets Skrivelse til Statsrevisionen, og Finnetterne, som vare foreslaaede anbragte paa en noget usædvanlig Maade, nemlig nede paa selve Dækket, bleve paa sædvanlig Maade anbragte ovenpaa det Opstaaende. Jeg tror egentlig ikke, at der var Anledning til at gjøre meget store Ophævelser over denne Forandring. Forandringen blev indstillet af Bærstet og approberet af Ministeren. Den anden Forandring, som blev foretaget ved dette Skib, var en Formindskelse af den Del af Kulkassen, som ligger ovenfor Banjerdækket. Ogsaa denne Forandring blev indstillet til Ministeriets Approbation og har faaet den. Den tredje Forandring, som er foretaget ved Skibet, er den allerede iffor her i Landsktinget paa Dmtale bragte Skærling af Skibet. Statsrevisionen henleder Opmærksomheden paa, at det hidtil har været Praxis, at Beslutningen om at bygge et Krigsskib er fattet ved allerhøieste Resolution, efterat Planen til Skibet har været Kongen forelagt, og mener deri at kunne søge en Garanti for, at Planen er vel overveiet, inden Beslutningen om at begynde paa dens Udførelse bliver fattet, og et Bærn imod, at der under Udførelsen foretages Ændringer af væsentlig Betydning efter Dieblittets Indskydelse. Senere tilføier Statsrevisionen, at den ikke kan se, at der er erhvervet nogen kongelig Resolution paa disse Forandringer. Det forekommer mig nu ganske naturligt, at Ministeren ikke har søgt en saadan kongelig Resolution. Planen, som forelægges Hans Majestæt til allerhøieste Stadsfæstelse, maa indeholde Hovedtrækkene for Skibets Bygning, men jeg maa derimod anse det for at være ligesåm uregtsomt at besvære Hans Majestæt med Indstillinger om Forandringer, som man ikke kan kalde væsentlige, og jeg paaistaar bestemt, at de Forandringer, som her ere foretagne ved Nr. 55, ingenlunde kunne kaldes væsentlige. Det er en aldeles givne Sag, at